

מסכת ערכין

פרק ח משנה ז

מחרים אדם את קדשיו, בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים.
אם נדר, נותן את הדמים. אם נדבה, נותן את טובתו. שור זה
עולה, אומדים כמה אדם רוצה לתן בשור זה להעלותו עולה,
שאינו רשאי. הבכור, בין תמים בין בעל מום, מחרים אותו.
פיצד פודין אותו. הפודין אומדים כמה אדם רוצה לתן בבכור
זה, לתנו לכן בתו או לכן אחותו. רבי ישמעאל אומר, כתוב
אחד אומר תקדיש, וכתוב אחד אומר אל תקדיש. אי אפשר
לומר תקדיש, ששכר נאמר אל תקדיש, ואי אפשר לומר אל
תקדיש, ששכר נאמר תקדיש. אמור מעתה, מקדישו אתה
הקדש עלוי, ואין אתה מקדישו הקדש מזבח:

